

ט"ו בשבט - התאריך

התאריך ט"ו בשבט נזכר est cité לראשונה במשנה (מאה 1-2 לספירה) כאחד מארבעה תאריכים הקובעים מתי מתחילה הספירה le compte של שנה חדשה לעניינים שונים. לדוגמה: א' בניסן נקבע כראש השנה למלכי יהודה וישראל, ובו היו מונים שנה חדשה לשלטונו של המלך. א' בתשרי נקבע, בין השאר, כראש השנה למנין le décompte השנים. והתאריך ט"ו בשבט נקבע כראש השנה לאילן. ואין הכוונה כאן לחג האילן – אלא לתאריך המיועד לחקלאים כבסיס לחישוב היבול récolte השנתי של הפירות, לצורך הפרשת מעשר: על-פי חוקי המקרא חייב החקלאי L'agriculteur להפריש מעשר, עשירית, מיבול הפירות – בין השאר לטובת העניים והנזקקים.

ט"ו בשבט – חג הנטיעות

ט"ו בשבט קיבל משמעות signification נוספת עם ראשית הציונות והקמתן של המושבות הראשונות בארץ ישראל. טקס הנטיעות הראשון של ט"ו בשבט התקיים a eu lieu בשנת תרמ"ה – 1885 במושבה ייסוד המעלה. ההיסטוריון זאב יעבץ, ששימש גם מחנך ומנהל בית ספר, יצא בקריאה לקבוע את ט"ו בשבט כחג הנטיעות les plantations, ובט"ו בשבט שנת תר"ן (1890) לקח את תלמידיו לנטיעת עצים במושבה זיכרון יעקב. בתחילת המאה ה-20, בשנת 1908, הכריזה הסתדרות המורים le syndicat des enseignments והגנות בארץ ישראל על ט"ו בשבט כחג הנטיעות. הרעיון קיבל את אישורם של מוסדות התנועה הציונית (שפעלו באותן שנים, לפני הקמת המדינה). ומנהג הנטיעות התקבל בכל מוסדות החינוך העבריים והתבצע באמצעות à l'aide du הקרן הקיימת לישראל (קק"ל).

ט"ו בשבט – חג שמירת הטבע

ט"ו בשבט קיבל את משמעותו כחג הנטיעות לפני כ-100 שנה, עם ראשית ההתיישבות la colonisation הציונית בארץ ישראל. אך במשך השנים שאחרי קום המדינה, עם ההתפתחות וההתרחבות של החקלאות, התעשייה והבנייה, הלכו ופחתו השטחים שנשארו

לנטיעות. ט"ו בשבט איבד את משמעותו כחג הנטיעות – אך קיבל משמעות חדשה: חג שמירת הטבע. גופים ומוסדות העוסקים בהגנה על החי והצומח, כגון – החברה להגנת הטבע ורשות שמורות הטבע, יחד עם **מְשָׁרַד הַחֲנוּךְ** ,ministère de l'éducation, הכריזו על ט"ו בשבט כחג שמירת הטבע.